

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 26C/310/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314219587
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Naďa Pethöová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2016:2314219587.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní vedenom sudkyňou JUDr. Naďou Pethoovou v právnej veci navrhovateľky: G. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom R. H. N. XXX, zastúpená: AK FARDOUS Partners s.r.o., Hlavná 6, Šaľa, proti manželovi: N. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom R. H. N.Á. XXX, zastúpený: AK TIMAR & partners, s.r.o., Štúrova 42, Šaľa, o určenie výživného na manželku, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh zamietá.
- II. Súd odporcovi priznáva náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Návrhom podaným tunajšiemu súdu dňa 8.8.2014 navrhovateľka žiadala, aby súd odporcovi (manželovi) určil povinnosť prispievať na jej výživu sumou 450 eur mesačne od 8.8.2014 do 31.10.2014 a vo výške 300 eur mesačne od 1.11.2014.

2. Odporca s návrhom nesúhlasil.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a odporcu, výsluchom svedkov, vyjadreniami právnych zástupcov účastníkov konania, sobášnym listom, rodnými listami detí, potvrdením o ukončení podnikania, potvrdením o zaradení do evidencie, potvrdením o vyradení z evidencie, pracovnou zmluvou, potvrdeniami o mzde, potvrdeniami Sociálnej poisťovne a ÚPSV aR Nové Zámky, daňovými priznaniami, výpismi z účtov, nájomnou zmluvou, darovacou zmluvou, potvrdeniami o platbách, ďalšími listinnými dôkaznými prostriedkami a dospel k nasledovným zisteniam skutkového a právneho stavu veci:

4. Z návrhu a vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľky vyplynulo, že účastníci konania sú manželmi, pričom od XX.X.XXXX nevedú spoločnú domácnosť, navrhovateľka bola nútená spoločnú domácnosť opustiť s maloletými deťmi vzhľadom na fyzický útok odporcu na syna a matku. Následne si navrhovateľka dňa 30.8.2013 zabezpečila podnájom v šali v trojizbovom byte, pričom náklady na seba a deti si zabezpečuje sama, finančne jej musí vypomáhať rodina, brat navrhovateľky, a to vo výške 200 až 300 eur mesačne na zabezpečenie základných potrieb jej maloletej dcéry C. a plnoletého syna N.. Otec síce deťom poskytuje dary, ktoré však nie sú pre deti nevyhnutné (napr. 6 ks zimných bünd pre C.). Otec teda má možnosti aj schopnosti zabezpečiť rodine nadštandard, tento poskytuje dary hádzanárskeму klubu v Šali, skupine S., rybárskemu zväzu Trnovec nad Váhom, , zúčastnil sa pobytu vo Švédsku, kde maloletá C. hrala zápas v hádzanej, sponzoroval nákup dresov celému hádzanárskeму družstvu, podujatie hádzanej v Michalovciach celé sponzoroval on, pričom od odchodu matky z domácnosti absolvoval 2 lyžovačky (2100 eur), jachta v Chorvátsku, hádzaná v Prahe a vo Švédsku, poľovníctvo každý druhý víkend. Poslednou kvapkou spolužitia účastníkov bolo fyzické napadnutie syna odporcom dňa 17.8.2014. Odporca má pomerne vysokú životnú úroveň, má upratovačku a záhradníka, užíva dom,

ktorý je v BSM účastníkov konania, pričom na svoj osobný účet prijal platby v značnom obnose, z výpisov je zrejme, že aj keď nejaké sumy presunul na účet navrhovateľky, táto ich následne previedla na iný osobný účet odporcu (v ČSOB, a.s.), v roku 2014 si kúpil osobné motorové vozidlo zn. R. F. L. za 13000 eur, pričom navrhovateľka zďaleka nedosahuje predchádzajúcu (spoločnú) životnú úroveň.

5. Navrhovateľka uviedla, že odporca celkom bezdôvodne zbil ich spoločného syna a prestal až vtedy, keď zavolať polícia, potom sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti, poprela, že by pravým dôvodom bola jej známosť s iným mužom, za byt v nájme platí 330 eur mesačne. Ešte počas spolužitia s odporcom pracovala ako účtovníčka v jeho firme Ševčík, s.r.o., na základe živnostenského oprávnenia, dosahovala príjem 1200 až 2000 eur mesačne netto, po odchode zo spoločnej domácnosti prestala vykonávať účtovníctvo, a to bez papierov, jednoducho už neprišla do práce a zrušila aj živnostenské oprávnenie, potom bola asi mesiac na úrade práce, potom sa zamestnala ako upratovačka so mzdou 214 eur mesačne od októbra 2014 so mzdou 363 eur mesačne. Odporca jej platí výživné na deti vo výške 300 eur mesačne spolu na obidve, preto jej požičiava peniaze jej brat. Príjem odporcu je podľa jej vedomostí 2000 eur mesačne netto. Návrh na rozvod podala 4.2.2014, predtým chcela spolužitie obnoviť. Pokles svojej životnej úrovne po odchode zo spoločnej domácnosti videla predovšetkým v tom, že musí kupovať lacnejšiu drogériu a šatstvo. Svoje výdavky vyčíslila na sumu 430 eur mesačne. Počas spolužitia celú domácnosť financoval odporca, jej nedovolil nič platiť, dával jej na domácnosť 3 až 5 tisíc eur mesačne. Svoje peniaze si tak mohla nechať pre vlastné potreby. V súčasnosti má vzťah s iným mužom.

6. Právny zástupca odporcu uviedol, že návrh je nedôvodný a v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko navrhovateľka si neplnila ani neplní ani jednu zo zákonných povinností podľa ust. § 18 ZoR, nemala a nemá záujem na obnovení spolužitia, podala návrh na rozvod už X.X.XXXX, jej správanie možno označiť ako špekulatívne, lebo incident so synom dňa 17.8.2013 označila ako dôvod skončenia spolužitia, lebo sa manželka bála, pričom podľa jej vlastného vyjadrenia po troch dňoch od incidentu sa chcel vrátiť do zamestnania k odporcovi, odporca má podľa správy o povesti dobrú povesť, je komunikatívny a priateľský. Poukázal na to, že dôvod rozvratu manželstva spočívajúci v agresii odporcu sa nepreukázal ani v konaní o rozvod manželstva sp. zn. 12P/42/2014, pričom neexistuje ani žiaden relevantný dôkaz o agresii a útokoch odporcu a aj svedok R. N. mal o útokoch vedieť len sprostredkovane od navrhovateľky, s ktorou sa stretáva. Návrh na určenie výživného bol podaný rok po opustení spoločnej domácnosti, v ktorom čase navrhovateľka vôbec nemala záujem na plnení povinností podľa ust. § 18 ZoR, poukázal na rozsudok KS v Košiciach sp. zn. 7Co/37/2013. Už 15.11.2013 vyhľadávala cez platenú službu „partner na úrovni“ priateľa, o čom svedčí výpis z jej účtu, v ktorej súvislosti poukázal na rozhodnutie KS v Trnave sp. zn. XXCo/XXX/XXXX. Poukázal na to, že navrhovateľka nepreukázala ani pokles jej životnej úrovne, len všeobecne uviedla, že predtým mala všetko čo potrebovala a teraz nemá. Výdavky na svoju osobu navrhovateľka vyčíslila na sumu 430,- eur mesačne, iné nepreukázala. Vzhľadom na skutočnosť, že sama navrhovateľka uviedla, že si svoje peniaze mohla nechávať len pre seba, pričom mala tak našetrovaných 82946,73 eur (vzhľadom na jej faktúry spoločnosti odporcu za roky 2008 až 2014), ktoré peniaze sa už na jej účte nenachádzajú a ani nepreukázala, kam ich dala. Tvrdenie navrhovateľky o tom, že vlastne išlo o peniaze, ktoré následne vložila na účet odporcu, sa javilo ako preukázané len do výšky 22000 eur. Bez logiky ostáva aj počínanie navrhovateľky v tom, že predtým u odporcu dosahovala príjem do 2000 eur mesačne, avšak následne sa bez toho, aby uvedený pomer vôbec ukončila, zamestnala ako upratovačka s príjmom 363 eur netto mesačne. Rozdielnosť v príjmoch ešte sama osebe nesvedčí o rozdielnej životnej úrovni, nejde o mechanickú rovnosť medzi manželmi. Príjem odporcu je 1654,75 eur mesačne podľa daňového priznania, platí výživné na C. (150 eur) a N. (200 eur), znáša všetky náklady na chod rodinného domu v BSM účastníkov konania aj za navrhovateľku.

7. Odporca (manžel) uviedol, že on mal podozrenie na mimomanželský vzťah navrhovateľky, čo bolo zrejme dôvodom jej opustenia spoločnej domácnosti. Priznal incident so synom Vladislavom, avšak poprel, že by mal násilnícke sklony alebo nadmieru požíval alkohol. Navrhovateľka sa vôbec nesnažila obnoviť spolužitie, nemala ani nemá záujem na plnení si manželských povinností, deťom financuje on všetko podľa potreby v rozpätí od 0 do 1200 eur mesačne. Spoločnú domácnosť financoval výlučne on, a to do sumy 1200 eur mesačne, dovolenky absolvovali v úplne štandardnej miere, jednu v lete pri mori, v zime lyžovačka na Slovensku, celkovo navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť asi 6 krát. On mimomanželskú známosť nemá.

8. Zo svedeckej výpovede R. N. vyplynulo, že účastníkov pozná dlhoročne a je s nimi v priateľskom vzťahu, pracoval u odporcu do roka 2012, kedy sním odporca ukončil zmluvu výpoveďou, nevedel, prečo. Uviedol, že od navrhovateľky a jej syna mal vedomosť o agresívnom správaní odporcu, účastníci mali pomerne vysokú životnú úroveň, jeden čas mali aj pomocnicu v domácnosti, odporca Mestskej polícii venoval príspevok 5200 eur. Odporca často pil alkohol a incident so synom mu potvrdil.

9. Z výpovede svedka N. Š., syn účastníkov konania, vyplynulo, že odporca je direktívny, syna stále okrikuje aj vulgárne, napadol ho kvôli tomu, že mal v záhrade odstrániť krtince, ale otcovi sa jeho práca nepáčila, tak ho napadol päšťami, a to bol svedok po operácii pľúc. Životná úroveň rodičov bola dobrá, deti mali v zásade všetko, o čo požiadali, zmenilo sa to, keď sa s mamou odsťahovali. Na sestru bol otec lepší, platil im výživné, najskôr synovi 400 eur mesačne, potom 200, po dosiahnutí plnoletosti syn otcovi výživné vracia, aby mu naznačil, že to je málo. Rodičia sa často hádali, občas bola aj fyzická potýčka.

10. Podľa § 71 ods. 1 ZoR manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

11. Podľa § 71 ods. 2 ZoR vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

12. Podľa § 75 ods. 1 ZoR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Podľa § 75 ods. 2 ZoR výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

14. Vyživovacia povinnosť vzniká uzavretím manželstva. Je viazaná na právnu existenciu manželstva a zaniká spolu s jeho zánikom zo zákonných dôvodov. Dôvodová správa konštatuje, že zásady doterajšej právnej úpravy vyživovacej povinnosti medzi manželmi majú ostať zachované a ďalej sa vychádza z tradičnej filozofie vzťahov medzi manželmi, ktorá je založená na tom, že muž a žena majú rovnaké práva a povinnosti. Uvedené vyplýva zo záväzku zmluvných strán Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach podniknúť vhodné kroky na to, aby zabezpečili rovnaké práva a povinnosti osôb v manželstve, resp. zo základných zásad zákona o rodine, t.j. že manžel a manželka sú si rovní v právach a povinnostiach, ako aj zo základnej právnej vety vymedzujúcej vzťahu medzi manželmi (manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach).

15. Zo zásady rovnakej životnej úrovne manželov vyplýva, že nemusí byť splnená podmienka odkázanosti, ako je to pri vyživovacej povinnosti detí k rodičom, resp. vyživovacej povinnosti medzi ostatnými príbuznými. Prostredníctvom tohto inštitútu sa teda okrem uspokojenia osobných potrieb sleduje aj naplnenie požadovaného zákonného charakteru inštitútu manželstva z majetkového hľadiska. Uplatňovanie výživného medzi manželmi je preto možné aj v prípadoch, keď sú napríklad obaja manželia zárobkovo činní, schopní zabezpečiť svoje osobné potreby, v dôsledku oddeleného hospodárenia však vznikla disproporcía v ich celkovej životnej úrovni. Zásada dobrých mravov je korektívom, ktorý môže spôsobiť, že napriek všeobecnej požiadavke rovnakej životnej úrovne v manželstve, v dôsledku ich porušovania sa táto zásada nemusí uplatniť. Je to odôvodnené tým, že inštitút manželstva okrem svojej právnej stránky je založený na určitých morálnych a etických pravidlách, ktorých dodržiavanie sa sleduje aj v rámci majetkových vzťahov súvisiacich s manželstvom. Práve z tohto dôvodu môže byť rozpor s dobrými mravmi zreteľnejší ako pri iných druhoch vyživovacej povinnosti. Pomôckou môže byť morálne vymedzenie obsahu manželstva (§ 18), podľa ktorého manželia sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie. Automaticky však neplatí záver o tom, že pri porušení niektorej z uvedených povinností zaniká vyživovacia povinnosť. Podľa konkrétnych okolností prichádzajú do úvahy prípady fyzického, psychického násillia, nevery a opustenia manžela. Treba posúdiť, ako si manžel, ktorý požaduje výživné, resp. od ktorého sa výživné požaduje, plní svoje povinnosti, resp. prečo ich neplní. Z princípu rovnosti

manželov vyplýva aj zákonný znak vzájomnosti tohto druhu vyživovacej povinnosti, to znamená, že ktorýkoľvek z manželov je oprávnený a povinný na jej plnenie.

16. Rozsah vyživovacej povinnosti je spolu s výživným dieťaťa najväčší. Týka sa tak ako iné druhy vyživovacích povinností všetkých potrebných osobných potrieb, t.j. predovšetkým stravy, ošatenia, bývania, kultúrneho vyžitia. Východiskom je teda rovnaká životná úroveň manželov. Pojem "v zásade" rovnaká životná úroveň obidvoch manželov znamená, že nejde o mechanickú rovnosť v majetkovej oblasti v zmysle rovnakého množstva peňazí. Treba vziať do úvahy osobitosti vyplývajúce z osobných, pracovných, zdravotných a iných špecifik týkajúcich sa jednotlivých manželov. Zhodnotiť treba namáhavosť práce vykonávanej manželom, od ktorého sa výživné požaduje, v prípade niektorých povolání sú nevyhnutné náklady na reprezentáciu, vytvorenie a udržanie klientely, u iných takéto výdavky neprichádzajú do úvahy. So zabezpečením vyššieho príjmu na základe značne náročného vypätia síl, resp. sťažených okolností, môže byť spojená aj potreba vynaloženia vyšších prostriedkov napríklad na regeneráciu. Rozdielne potreby a náklady preto môžu vyplývať aj zo zdravotného stavu, stravovania, ošatenia, spôsobu života a pod. Uvedené ustanovenie bude naplnené, pokiaľ manželia budú mať približne rovnakú možnosť zabezpečiť si svoje základné potreby s prihliadnutím na uvedené osobitosti.

17. Zákon súdu ukladá povinnosť obligatórne prihladať na starostlivosť o domácnosť, pričom už nehovorí o spoločnej domácnosti, na základe čoho možno hodnotiť aj prípady oddeleného žitia v prípade starostlivosti o dieťa. Zákon tejto činnosti správne priznáva finančné ohodnotenie, resp. ho posudzuje ako materiálny ekvivalent peňažného plnenia zo strany druhého manžela; až po jeho posúdení možno porovnávať životnú úroveň manželov. Súčasne je vyjadrením záverov aplikačnej praxe o možnosti plnenia vyživovacej povinnosti aj formou naturálneho plnenia. Aj takýmto spôsobom sa manžel podieľa na majetkovom postavení rodiny, a to podľa svojich schopností a možností, bez ohľadu na to, či sú rozdielne v porovnaní s druhým manželom (napr. v prípade choroby, nemožnosti nájsť pracovné uplatnenie). Tým nie je dotknutá požiadavka v zásade rovnakej životnej úrovne.

18. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľka od 17.8.2013 nevedie spoločnú domácnosť s manželom, ktorú domácnosť opustila spolu s dvoma deťmi z manželstva pochádzajúcimi, a to plnoletým Vladislavom a maloletou C.. Od uvedenej doby býva v nájme v trojizbovom byte v Šali, kde platí nájomné 330 eur mesačne. Súd v plnom rozsahu vyhodnotil ako nedôvodný, na základe čoho ho zamietol, nakoľko navrhovateľka nepreukázala rozdiel v životnej úrovni svojej a manžela, pričom sa plne stotožnil s argumentáciou odporcu v danej časti, navrhovateľka nepreukázala ani pokles jej životnej úrovne, len všeobecne uviedla, že predtým mala všetko čo potrebovala a teraz nemá. Výdavky na svoju osobu navrhovateľka vyčíslila na sumu 430,- eur mesačne, iné nepreukázala. Vzhľadom na skutočnosť, že sama navrhovateľka uviedla, že si svoje peniaze počas vedenia spoločnej domácnosti mohla nechávať len pre seba, pričom mala tak našetrovaných 82946,73 eur (vzhľadom na jej faktúry spoločnosti odporcu za roky 2008 až 2014), ktoré peniaze sa už na jej účte nenachádzajú a ani nepreukázala, kam ich dala. Tvrdenie navrhovateľky o tom, že vlastne išlo o peniaze, ktoré následne vložila na účet odporcu, sa javilo ako preukázané len do výšky 22000 eur. Bez logiky ostáva aj počínanie navrhovateľky v tom, že predtým u odporcu dosahovala príjem do 2000 eur mesačne, avšak následne sa bez toho, aby uvedený pomer vôbec ukončila, zamestnala ako upratovačka s príjmom 363 eur netto mesačne. Navrhovateľka sa vzdala bez relevantného dôvodu vyššieho príjmu, čo môže svedčiť o skutočnosti, že jej životné náklady uspokojí v plnom rozsahu príjem výrazne nižší, čo plne korešponduje aj s vyčíslením jej mesačných osobných životných nákladov. Rozdielnosť v príjmoch ešte sama osebe nesvedčí o rozdielnej životnej úrovni, nejde o mechanickú rovnosť medzi manželmi. Príjem odporcu je 1654,75 eur mesačne podľa daňového priznania, platí výživné na Bianku (150 eur) a Vladislava (200 eur), znáša všetky náklady na chod rodinného domu v BSM účastníkov konania, na hypotekárny úver aj za navrhovateľku. Výdavky navrhovateľky nepredstavujú výdavky, pri ktorých by bola daná rozdielna životná úroveň manželov a súčasné zamestnanie navrhovateľky rovnako nie je spojené so zvýšenými výdavkami, ktoré by zakladali rozdielnu životnú úroveň manželov.

19. Dôvod opustenia spoločnej domácnosti v podobe ňou prezentovaného útoku na syna 17.8.2013 (ktorý incident medzi účastníkmi sporný nebol) nekorešponduje s jej následnou snahou po 3 dňoch sa vrátiť do práce k odporcovi, ktorú potom ani nenavštívila, pričom súd prihliadol aj na to, že ide o šieste opustenie spoločnej domácnosti navrhovateľkou. Súd mal za preukázané, že navrhovateľka v rozpore s ust. § 18 ZoR neprejavila snahu plnenia si manželských povinností, pričom nebolo preukázané, že

by dôvodom absencie tejto snahy bola ňou prezentovaná agresia zo strany odporcu, nakoľko súdu nepredložila žiaden relevantný dôkaz o tom, že by ju manžel opakovane resp. sporadicky napádal. Súd mal za to, že v danom prípade ide skôr o pomerne vášnivý vzťah účastníkov konania, s tým spojenými negatívnymi prejavmi, kde ukončenie spolužitia si vybrala navrhovateľka, po opustení spoločnej domácnosti nemala snahu spolužitie obnoviť, zariadila si vlastné bývanie, vzdala sa výhodnejšieho zamestnania, podala návrh na rozvod a v konečnom dôsledku si podľa vlastného vyjadrenia našla aj mimomanželskú známosť, z ktorých dôvodov by bolo priznanie výživného v rozpore s ust. § 75 ods. 2 ZoR, na základe čoho súd návrh zamietol.

20. Súd odporcovi priznal plnú náhradu trov právneho zastúpenia ako jediných trov konania podľa ust. § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie navrhovateľ, a to do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.